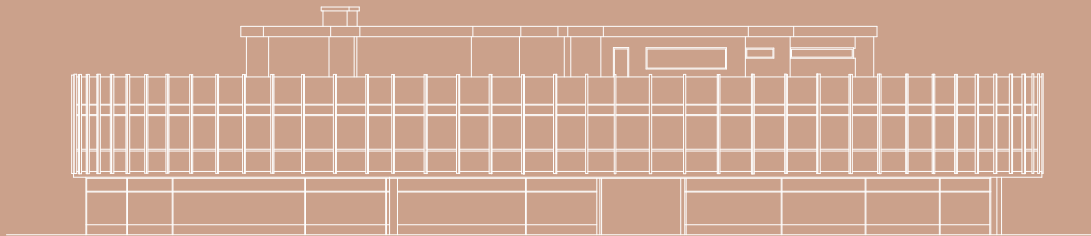

KULTUR I SENTRUM

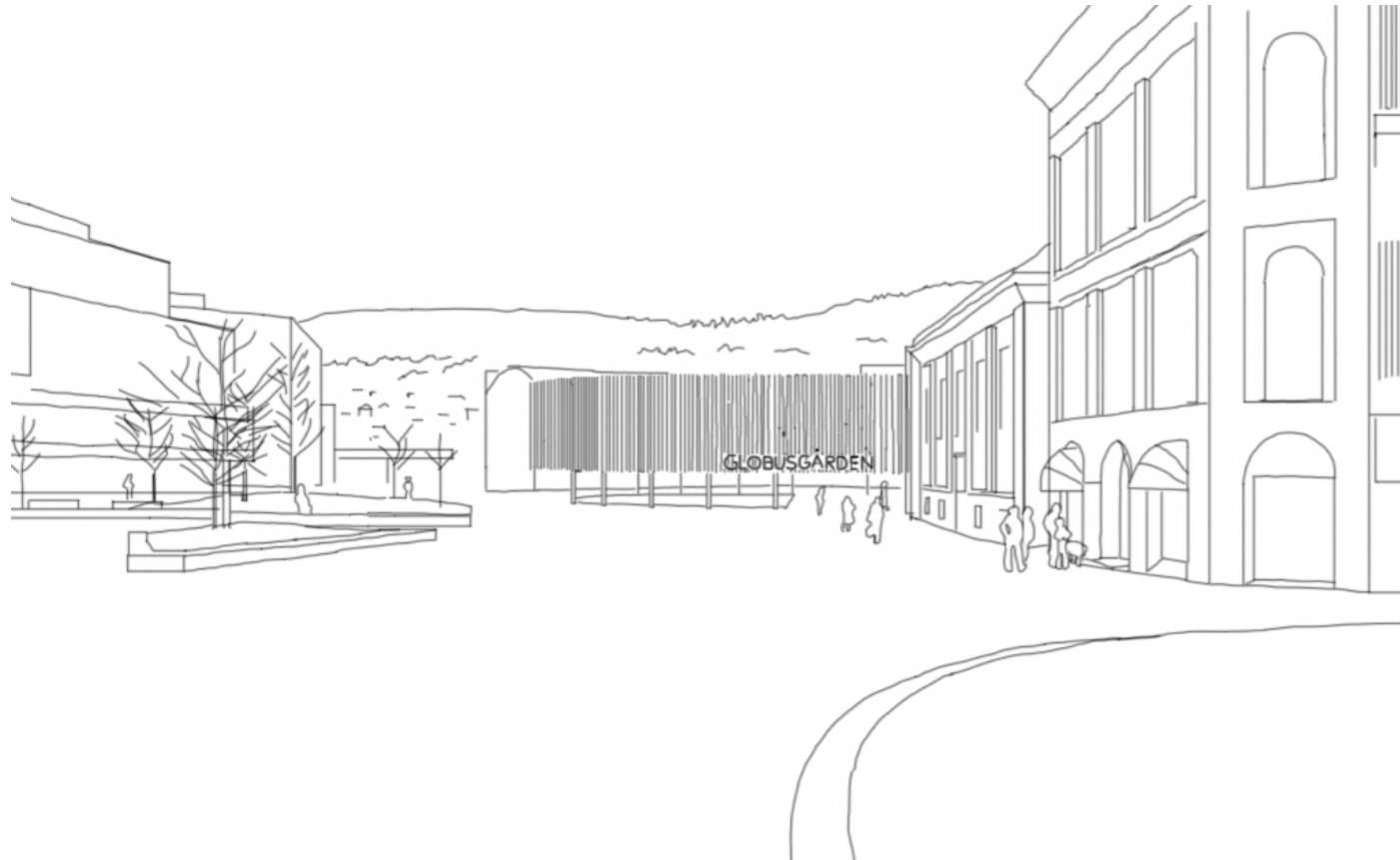
- FORTELLING OM GLOBUSGÅRDEN -

MASTEROPPGAVE 2020
Miriam Pettersen

Veileder: Birgit Cold

FORTELLING OM GLOBUSGÅRDEN

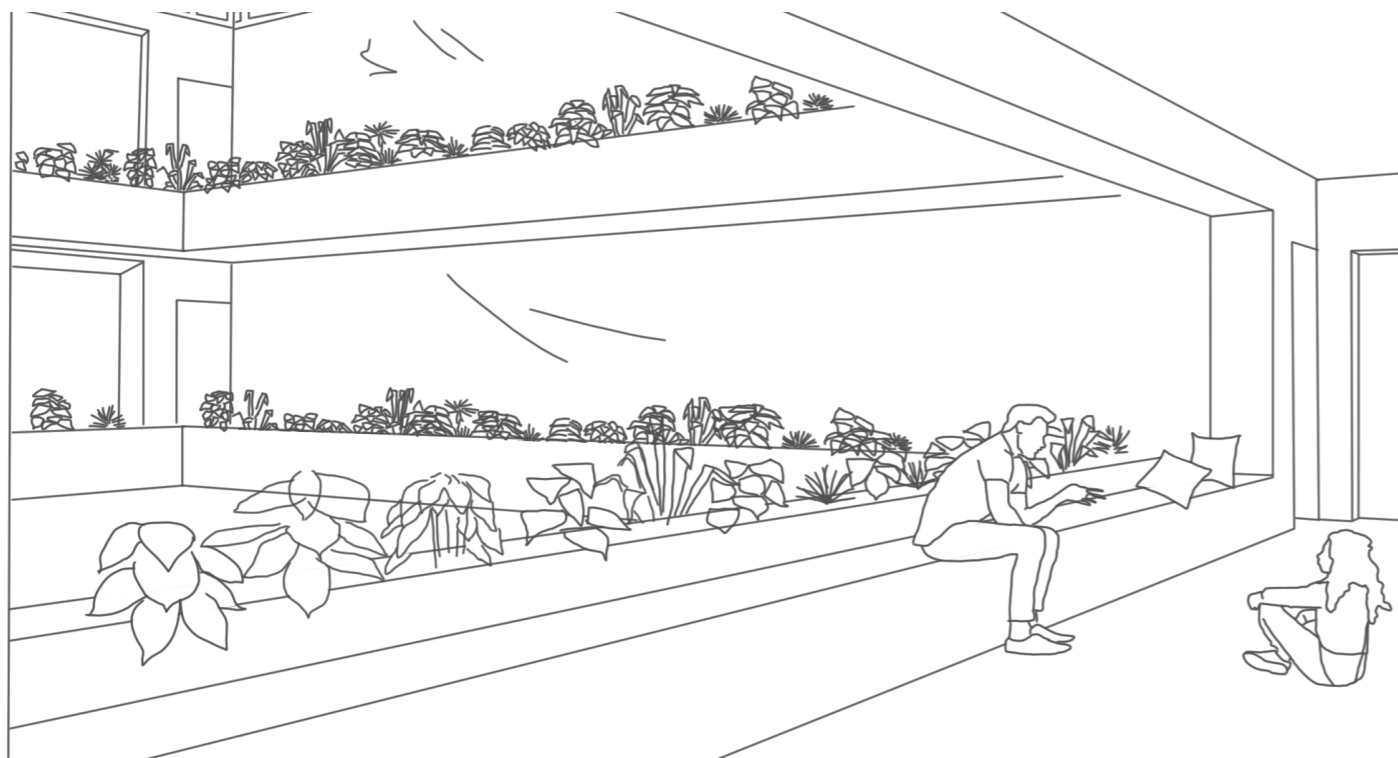

Fra enden av Bybroa, over Strømsø torg, fortsetter bygulvet hele veien gjennom første etasjen til Globusgården. Den frie bevegelsessonen for myke trafikanter strekker seg nå enda lenger, og Globusgården er blitt en del av denne. Journalisten Adrian befinner seg på dette bygulvet, og har fått i oppdrag om å intervju et knippe mennesker som beveger seg i og rundt bygningen.

Før intervjurunden får han en omvisning av lokalene, og har avtalt å møte omviseren ved det grønne trappetårnet i sørenden av kulturhuset. Adrian kan skimte at omviseren er på vei nedover trappene for å møte han.

Omvisningen begynner langs den lyse, steinkledde fasaden, hvor de tørt under tak kan beskue aktivitetene på innsiden av første etasjen. De stopper ved et vindu hvor de kan se inn i den grønne og lune kaféen. Det er allerede flere bord som er opptatt, og serveringen er i full sving. Adrian observerer at noen av kundene beveger seg ut for å sitte ved bordene der ettermiddagssolen treffer. Det er satt opp store parasoller og flere bord som forlenger kaféens serveringsområde, og det ser riktig så hyggelig ut å sitte i solveggen med kaffekoppen i hånda.

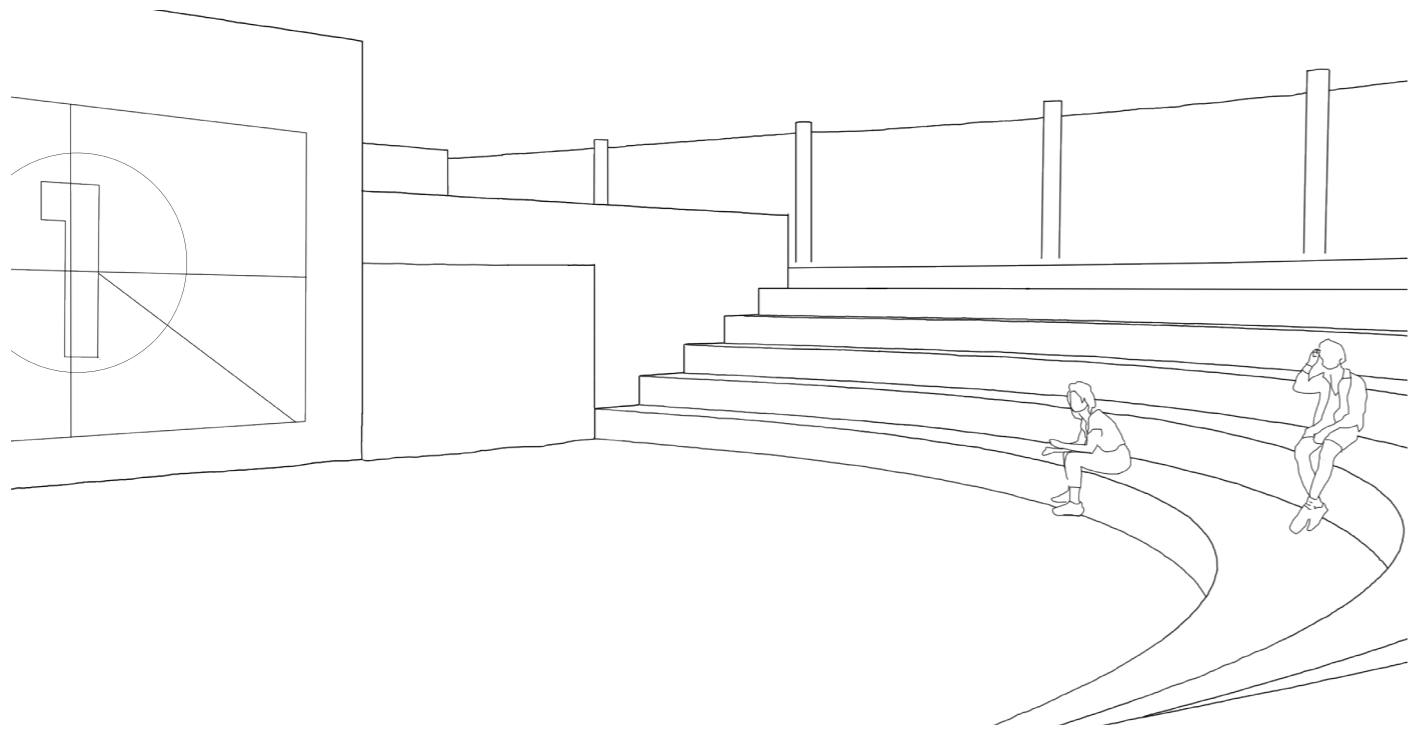
Omviseren forteller om ønsket for Globus Kafé, med en visjon om en uformell bruk av stedet, hvor det er plass til små lunsjmøter og den daglige kaffekoppen kan nytes i urbane omgivelser.

Videre forteller omviseren om de store foldedørene som gir en visuell forbindelse mellom den forlengede bygaten på andre siden av kaféen, og plassen de befinner seg på nå. De fortsetter omvisningen med å benytte seg av denne forbindelsen, og underveis observerer Adrian et eldre par som sitter inne i de grønne og hyggelige lokalene. Det ser ut som de har hver sin kaffekopp i hånden og følger godt med på barnebarna som klatrer opp og ned på stolene utenfor.

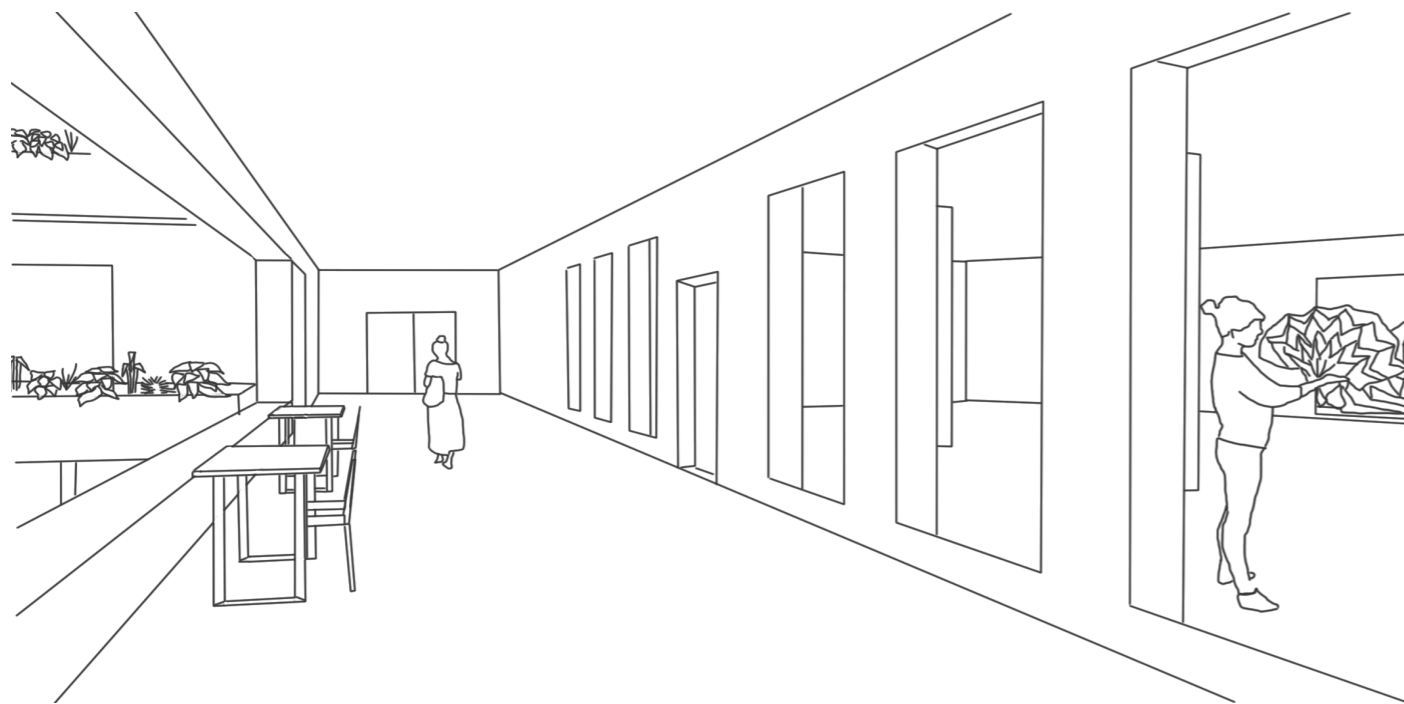
I det de kommer ut på den forlengede bygaten under tak, åpner rommet seg opp til å bli en lys og grønn oase. Adrian løfter blikket, og ser at han befinner seg rett ved atriumet. Dagslyset skinner igjennom fra glasstaket, og de store speilene på ytterveggen til storsalen leder lyset helt ned til det steinbelakte bygulvet. Balkongene er fulle av grønne planter som vokser oppover mot lyset og nedover mot første etasjen.

Videre beveger de seg til det åpne amfiet. Det er bygget ned til kjellernivå, og på den måten får det godt med lys og luft rundt seg. Omviseren forteller at om vinteren trekkes de fleksible glass-skyvedørene igjen, og uterommet forvandles til et innerom som kan brukes når kulda setter seg.

Mens omviseren fortsetter å fortelle, forflytter de seg mot nordenden av Amfiet. Adrian får øye på plakaten som henger ved den røde inngangen. Han leser om helgens program, hvor en kunstutstilling skal bli satt opp i Amfiet, og om de ulike lokale innslangene innenfor både musikk og dans som skal opptre. Omviseren forteller at uken etter er det planlagt å kjøre ned det store lerrettet som er installert i taket, og amfiet blir da gjort om til Drammens største utekino. Med et smil om munnen går de bort for å ta en titt på dette før de beveger seg inn hovedinngangen.

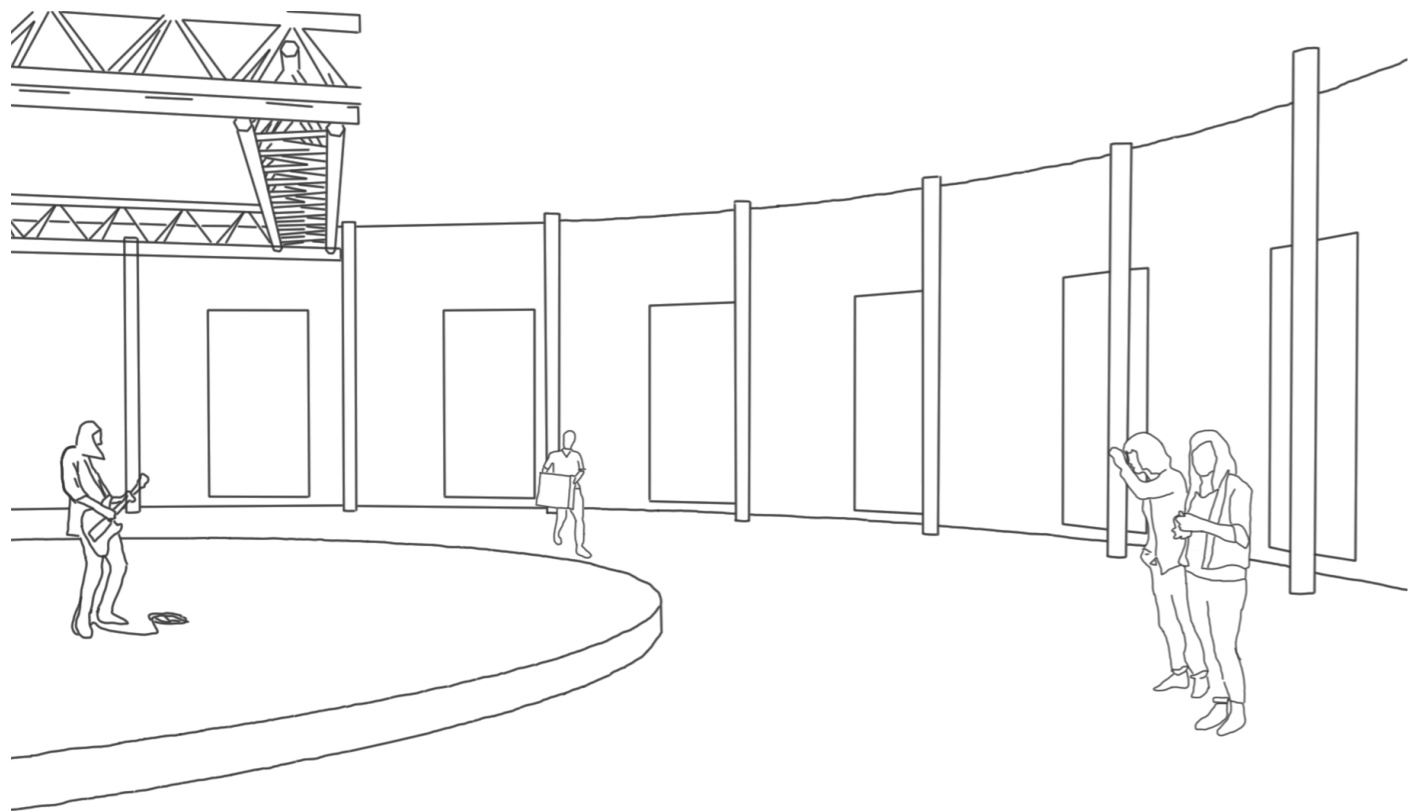
Noen trinn ned mot scenegulvet, med et raskt blick mot taket, får de øye på en gjeng som står klare med ulike instrumenter og forsterkere. Det ser ut som de er i gang med en liten opptreden på eget initiativ. Omviseren og Adrian finner seg en solplass litt lenger bort og blir sittende å høre på en stund før de bestemmer seg for å fortsette omvisningen. De beveger seg mot det frittstående trappetårnet med de røde spilene.

Den glasskonstruerte vertikalforbindelsen er knyttet til de øvrige etasjene av Globusgården, og omviseren forteller at dette har vært veldig praktisk både når det kommer til utnyttelse av plassen i den eksistende bygningen, og når det har vært ulike arrangementer som krever mye plass og bevegelse i de gjeldene etasjene. Han mener at denne løsningen er både enkel og oversiktlig for publikum, og har ikke opplevd at de besøkende har hatt problemer med navigering mellom etasjene.

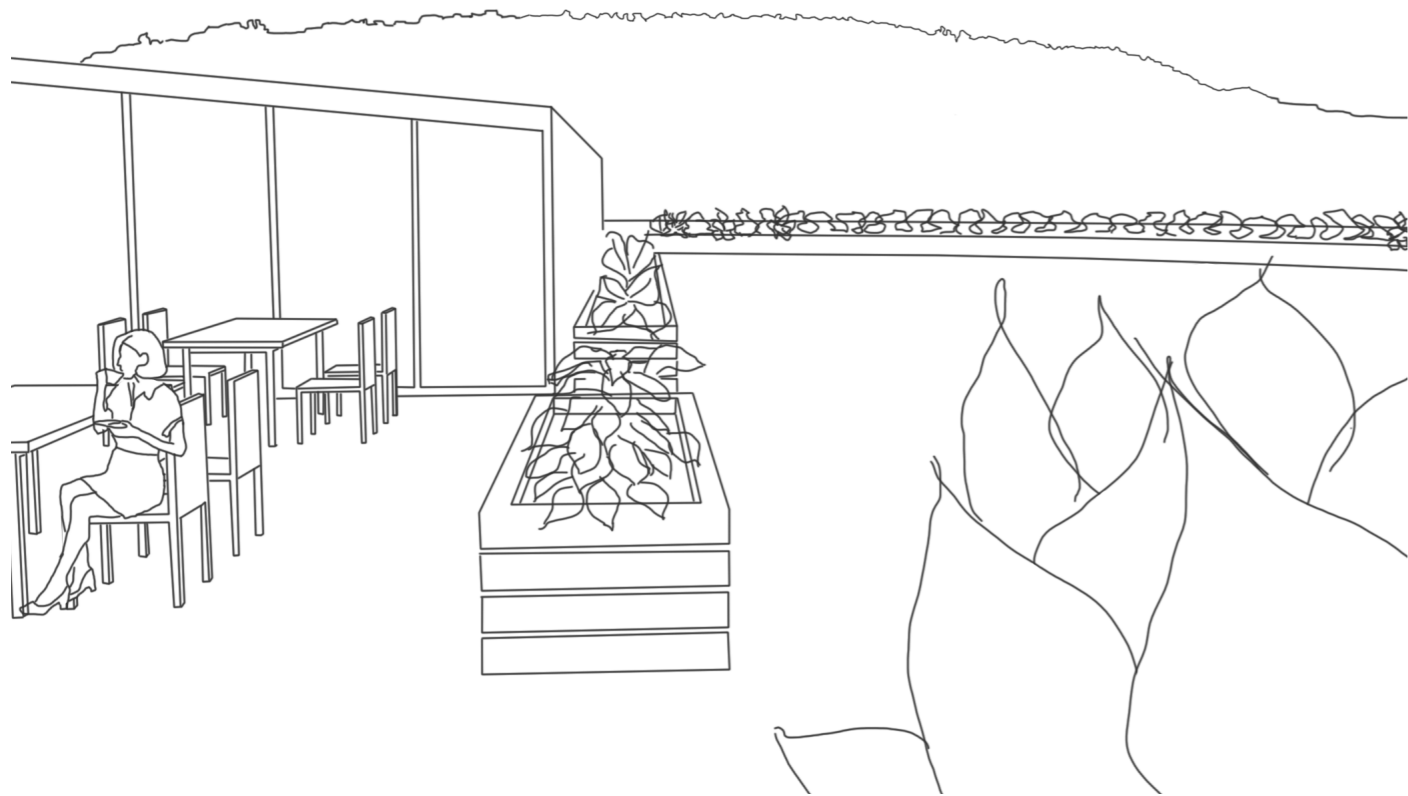
I det de trår inn i den spilekledde og eksisterende delen av Globusgården møtes de av ivrige kunstnere som akkurat svinger inn døren til verkstedet. Ettermiddagssolen skinner inn i rommet og videre gjennom de store vinduene i vegg mellom gangen og verkstedet. Omviseren kan fortelle at han ofte ser noen stå å observere kreasjonene som blir laget på andre siden av glasset, og hvordan verkstedet kan være med på å gi liv til gangen.

Videre inn i lokalet passerer de vindusrekken som henvender seg mot atriumet. Adrian kan tydelig se at dette var det gamle atriumet som hadde blitt ivaretatt under transformasjonen. Herfra har han sikt ned til det forlengede bygulvet som befinner seg mellom amfiet og kaféen, og opp til takterrassen og himmelen. Han ble overrasket over hvor mye lys et slikt atrium kunne tilføre arealene, og hvordan de grønne plantene var med på å lyse opp rommet.

Omviseren tar med seg Adrian videre bortover gangen, og gir en rask gjennomgang av de fire møterommene som er tilgjengelige. De er tilrettelagt for workshops, popup-kontorer, kurs, seminarer, og på grunn av den akkustiske tilpassingen, har de også blitt brukt til filmvisning. Det ene møterommet har den siste tiden blitt brukt av Mikkel og Mari som Adrian tar et kjapt intervju med på vei videre bort til den største salen i kulturhuset, nemlig "Storsalen".

Inne i "Storsalen" åpner det seg et stort og luftig rom. Det er dobbel takhøyde og masse dagslys som strømmer inn i lokalene fra de store vinduene i den buede ytterveggen. Adrian knipser noen bilder av betongsøylene som strekker seg fra gulvet og opp til taket. De lette nye treelementene gir en fin kontrast til den eksponerte betongen av det eksisterende bygget. Omviseren peker rundt i rommet og forteller om hvordan denne salen kan bli brukt til alt fra konferanser, seminarer, stand-up show og andre forestillinger eller private arrangementer.

I etasjen over er det flere produksjonsrom som venter dem. Disse er på samme måte akkustisk tilrettelagt som møterommene, men inneholder noe ekstra utstyr som gjør rommet enda mer fleksible. Omviseren forteller at disse rommene som oftest blir brukt som foto- og musikkstudio, men også har vært populære som øvingsarealer og prøverom for mindre band.

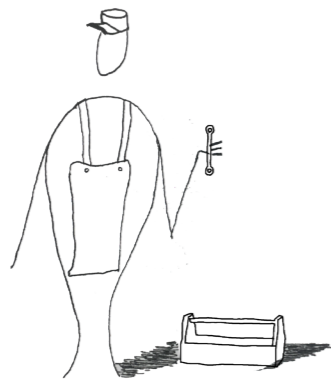
Etter en lang dag med omvisning og intervjuer, avslutter Adrian arbeidsdagen oppe på takterrassen. Her har han utsikt over hele torget, og kan til og med skimte Bragernes kirke på andre siden av elva. Adrian blir sittende inne på den tilhørende restauranten, og går igjennom det han har notert seg denne dagen.

Noen av de elementene han har notert seg ser ut til å være en rød tråd gjennom hele Kulturhuset. Store vindusflater, både ute og inne, spiller både som fasade og akkustisk element, eksponert betong som viser hvilke elementer som har blitt bevart under transformasjonen, og masse dagslys gjennom hele byggekroppen.

Dette har vært en spennende dag for Adrian som nå beveger seg sakte bort mot tårnet og ned på det forlengede bygulvet i første etasjen hvor han startet dagen, spent og håpefull.

FOLKENE PÅ STRØMSØ

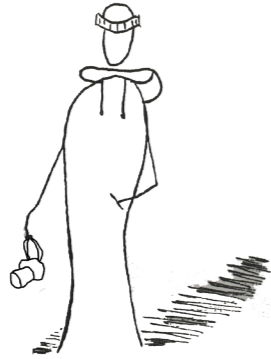

EIRIK

Eirik er 45 år og jobber på verkstedet til Globusgården. Han er utdannet møbelsnekker og designer, og synes det er veldig gøy å jobbe med ulike materialer og verktøy.

Til daglig holder han ulike kurs og kreative møter med skoleklasser, bedrifter og privatpersoner. Men mest av alt liker han at verkstedet er tilgjengelig for alle, for det gir han mye glede å dele kunnskap og snakke med byens befolkning.

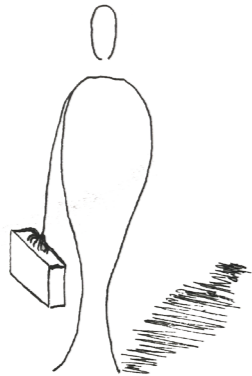
Han forteller at han har vært i snakk med flere utenbys fra som har tatt turen til drammen for å gå tur rundt elva, og på vei tilbake til togstasjonen har kommet innom det nye kulturhuset av ren nyskjerrighet.

PETER

Peter er 15år og snart ferdig med 10.klasse. Når skolen er ferdig for dagen tar han med seg kameraet sitt bort til Globusgården. Der har de et produksjonsrom som minner om et fotostudio, hvor han kan låne utstyr og dyrke drømmen om å bli fotograf.

En kveld i uka hjelper han til med å holde fotokurs for nybegynnere. Etterhvert har også vennene hans blitt med og engasjementet vokser stadig.

MIKKEL

Mikkel er 34 år og har nettopp startet bedriften Event AS med venninnen Mari. Sammen jobber de med å utvikle en app hvor bedrifter og privatpersoner kan finne lokaler, leie utstyr og få oversikt over kulturelle tilbud i byen. Den siste tiden har de hatt hovedbase i de nye lokalene på Strømsø torg og nyter den sentrale beliggenheten med kort avstand til toget og møter i Hovedstaden.

Favoritten deres er produksjonsrommet, her har de oppholdt seg i utallige timer. Rommet er akkustisk tilpasset, og passer bra når de skal presentere arbeidet for kunder eller samarbeidspartnere, med både videosnutter og musikkinnslag.

ANITA

Anita er fire år, og er med barnehagen på en forestilling i Globus amfi. De skal se på et stykke som er satt opp av Brageteateret i samarbeid med den kulturelle skolesekken. Anita har gledet seg til dette hele uka da det er første gang hun er med på en friluftsforestilling.

Etter forestillingen skal Anita møte pappa. Han jobber på det nye hotellet ved jernbanen, bare noen meter unna Globusgården. I dag hadde han lovet Anita et kakestykke på Globus kafé før de reiser hjem sammen.

LISE

Lise er 73år og har hele sitt liv drevet med sang og drama. Hennes tid med opptredener og kunster på scenen har vært over en stund, og teaterlivet har hun lagt på hylla.

Etter at Globusgården ble transformert fra handelssenter til kulturhus har den pansjonerte teatergjengen hennes blitt fristet til å se om de gamle kunstene fortsatt var i live. Nå har de faste øvinger i kjellersalen, med avsluttende middag i restauranten på taket. Denne sosiale tråden ser de frem til å holde ved så lenge de kan.

TUVA

Tuva er 25 år og studerer på universitetet i Drammen. Etter lange dager på forelesningssalen liker hun og venninnene hennes å ta turen bort til Globusgården for en runde med brettspill eller schuffle board. Det hender at de møter andre medstudenter som gjerne henger seg på, og en gang i blant resulterer dette i sene kvelder på taket.

